

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we **WTORKI** i **PIĄTKI**. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Ekspedycji Gazet Petersburskiego Poczta-
tamtu, nadto we wszystkich Poczłowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena **ROCZNA** w Rosyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli; **POŁROCZNA** 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{17}{29}$ LUTEGO.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{16}{28}$ LUTEGO.

Przez Rozkazy **dienne CESARSKIE** w Wydziale Wojsko-
wości, z dnia 9 Lutego, Dowodzący 5 dywizją pieszą Jene-
rał-major *Wranken*, otrzymuje urlop na 10 miesięcy za gra-
nicę dla leczenia się od ran i kontuzyj, z zaliczeniem do li-
nijowej piechoty; — 10 Lutego, zaliczony do Sztabu Jene-
ralnego, Porucznik Pawłowski pułku Gwardyi *Jamont*,
mianowany Pełniącym obowiązki Starszego Adjutanta w Wy-
dziale Sztabu Jeneralnego w Sztabie korpusu Bałtyckiego, na
miejsce Porucznika Jeneralnego Sztabu *Szuleszkina*, miano-
wanego Pełniącym obowiązki Dywizyjnego Kwatermistrza 2
dywizyi pieszej; Wykreśla się ze spisów, zmarły Dowodzca
3 brygady Kaukaskiego liniowego wojska kozaków Pułkownik
Mieszczeriakow; — 11 Lutego, mianowani: Zostający
przy Sztabie J. C. WYSOKOŚCI Wielkiego Mistrza Artylleryi,
Jenerał-major *Siemionow 2*, Vice-Dyrektorem Departamentu
Artylleryjskiego Ministerstwa Wojny; Dowodzca pułku Gre-
nadyerów J. C. WYSOKOŚCI W. X. MIŁOŁAJA MIKOŁAJO-
WICZA Pułkownik *Sobolewski 1*, Pełniącym obowiązki De-
żurnego Jenerała Armii Południowej, a na jego miejsce Do-
wodzcą pułku, Pułkownik rezerwowego Litewskiego pułku
Gwardyi *Zeland*; — 12 Lutego, Dowodzca 1 brygady 3 dy-
wizyi pieszej Jenerał-major *Lisienko 2*, Dowodzącym 2 bry-
gadą 15 dywizyi pieszej rezerwowej, na miejsce Jenerał-ma-
jora *Gołowaczewskiego 2*, a ten Dowodzcą 1 brygady 3 dy-
wizyi pieszej; Otrzymuje dymissyą z mundurem i pensyą
całkowitego żołdu, dla słabości zdrowia, zostający w jeździe
linijowej i zapasowych wojskach, Jenerał-major *Reunen-
kampf*; — 13 Lutego, Liczący się w piechocie linijowej; Je-
nerał-majorowie: zostający w rozporządzeniu Głównodowo-
dzącego Oddzielnym Kaukaskim korpusem *Budberg 3*, miano-
wany Dowodzcą 1 brygady 13 dywizyi, *Dreyer 1* bry-
gady 18 i *Ostolopow 2* brygady 24 dywizyj pieszych; —

14 Lutego, mianowani: Ober-Kwatermistrz Gwardyjskiego
korpusu piechoty, Jenerał-major Gwardyjskiego Jeneralnego
Sztabu *Wuicz*, do zostawania w rozporządzeniu Ministra
Wojny i Jenerał-Kwatermistrza Głównego Sztabu J. C. Mości,
z zaliczeniem do Jeneralnego Sztabu; Pułkownik Gwardyj-
skiego Jeneralnego Sztabu *Karsow*, Pełniącym obowiązki
Jenerał-Kwatermistrza korpusów Gwardyi i Grenadyerów;
Wykreśla się ze spisów zmarły, Pełniący obowiązki Jenerał-
Kwatermistrza korpusów Gwardyi i Grenadyerów, Jenerał-
major Orszaku J. C. Mości *Żukowski*.

— Przez Rozkazy **dienne CESARSKIE** w Wydziale służby
Cywilnej, z dnia 1 Lutego, Urzędnik nadetatowy Sekreta-
ryatu Stanu Królestwa Polskiego, Sekretarz Gubernijalny
Ostromięcki, za wysługę lat podwyższony został do rangi
Sekretarza Kollegialnego; — 2 Lutego, otrzymuje dymissyą,
dla słabości zdrowia, z mundurem, Nadzorca domu Ministra
Narodowego Oświecenia i zabudowań zwanych *Szczukin-Dwor*
w Petersburgu, Radzca Dworu *Raciborski*; zostaje uwolniony
od służby Żytomirski Policmejster, Radzca Dworu *Gra-
czewski*.

Reskrypt CESARSKI,

na imię Dowodzczy korpusu Bałtyckiego i Dowodzącego
wojskami w Liflandyi i Kurlandyi rozmieszczonemi, Jene-
rała jazdy *Siewersa*.

Włodzimierzu, synu Karola. Nieodżałowany Rodzic Mój
w Bogu spoczywający CESARZ MIKOŁAJ PAWŁOWICZ, po-
leciwszy wam Dowodztwo nad wojskami korpusu Bałtyckiego,
i obronę Kurlandskiej i Liflandskiej gubernii, dał przez to
niewątpliwy dowód zaufania swojego w wojenném doświad-
czeniu waszém, nabytém długą i wzorowie-gorliwą służbą
waszą.

Ufność tę usprawiedliwiłiscie w zupełności i JA, z osobli-
wém zadowoleniem przekonałem się, z przedstawionego przez
was zdania sprawy, że obok niezmordowanej troskliwości o
dobry byt wojsk przez was dowodzonych, zachowując ścisłą

w wydatkach oszczędność, przedsięwzięliście zarazek najskuteczniejsze środki, ku zabezpieczeniu poufanego wam kraju od nieprzyjacielskich zamachów.

Za takie, nowo podjęte przez was prace, ku dobru Ojczyzny, miło Mi jest wyrazić wam doskonałe MOJE zadowolenie i najszczerzą wdzięczność.

Pozostaję ku wam nazawsze przychylnym.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

S.-Petersburg, 8 Grudnia 1855 roku.

Przez Dyplomata CESARSKIE Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Włodzimierza 2 klasy, 4 Lutego, Zarządzający Kancellaryą Dyplomatyczną Namiestnika Królestwa Polskiego, Rzeczyw. Radzca Stanu *Kruzenstern*; — Św. Anny 1 klasy z koroną i mieczami, 17 Stycznia, Dowódca 1 brygady 6 lekkiej dywizji jazdy, Jenerał-major *Swolyński*; — Św. Anny 1 klasy z koroną, 25 Stycznia, Naczelnik Sztabu Inspektora Wydziału Inżynjerji, Jenerał-major Inżynjerów *Polikowski*; — Św. Anny 1 klasy, Wielki Ochicznistrz Dworu J. K. Wysokości Wielkiego Xięcia Oldenburgskiego baron *Freitag* i 4 Lutego, Królewsko-Niderlandski Wielkorządca kolonij Wschodnio-Indyjskich *Pagud*; — Św. Stanisława 1 klasy, 1 Stycznia, Okręgowy Jenerał 9 Okręgu Straży Wewnętrznej Jenerał-major *Broniewski* 2 i 25 tegoż m., Dyrektor CESARSKIEGO Alexandrowskiego Lyceum, Jenerał-major *Miller* 2.

— Na przedstawienie Ministra Wojny i na Zdanie Komitetu Kaukaskiego, zgodne ze Zdaniem Rady Wojennej, N. CESARZ Jmć, w dniu 2 Grudnia 1855 raczył zezwolić, iżby przepisy NAJWYŻEJ zatwierdzonej 9 Czerwca 1842 roku Ustawy, nadające rozmaite prerogatywy służbowe urzędnikom Wydziału Cywilnego, w oddalonych i mało zaludnionych krajach Cesarstwa służącym, ze wszystkimi uzupełnieniami i zmianami w takowych przepisach, były rozciągnięte na urzędników Wydziału wojskowego. (*Ukaz 1 Dep. Senatu, 3 Lutego.*)

Zdanie Rady Państwa, NAJWYŻEJ zatwierdzone 21 Listopada 1855 roku.

Rada Państwa, w Departamencie Prawodawczym i na Zgromadzeniu Ogólnym, rozpoznawszy: 1) wniesioną z powodu różności zdań z Ogólnego Zgromadzenia trzech pierwszych i Heroldyjnego Departamentów Rządzącego Senatu sprawę, we względzie sposobu powoływania prawujących się stron do sądu, i 2) wnioski w tym przedmiocie Głównozarządzającego II Oddziałem Przybocznej J. C. Mości Kancellaryi, zgodnie, w głównych zasadach, z temi wnioskami, *uchwaliła*: w uzupełnieniu, lub z uchYLENIEM następujących artykułów Układu Praw, postanowić. 1.) *W uzupełnieniu artykułu 2261 Praw Cywilnych (Układu Praw Tom X)*: W prośbie powinny być dokładnie wymienione imię własne, imię ojca, nazwisko, ranga lub stan, a zarazem miejsce zamieszkania

(МѢСТО ЖИТЕЛЬСТВА), tak samego powoda (ИСТЦА), jako i pozwanego (ОТВѢТЧИКА) i mianowicie w miastach: część, kwartał, numer domu i nazwisko jego właściciela, a poza miastami: gubernija, powiat i sama miejscowość, gdzie mieszka Pozwany, to jest miasteczko, osada (ПОСАДЪ), wieś (СЕЛО), wioska (ДЕРЕВНЯ), folwark (МЪЗА) i t. p. W poszukiwaniach osobistych i tyczących się ruchomości, kiedy obecne miejsce zamieszkania z pewnością powodowi wiadome nie jest, on obowiązany, prócz objaśnienia o tém w prośbie, oznaczyć ostatnie, jakie mu było wiadome, miejsce zamieszkania pozwanego. W razach sporu o własność nieruchomą, i niewiadomości o miejscu zamieszkania pozwanego się, Powod ma dokładnie oznaczyć miejsce, gdzie się znajduje sam sporny majątek. Oznaczone w prośbie Powoda miejsce zamieszkania jego samego, uznaje się za obrane przez niego na cały czas trwania rozpoczynanego processu. Za zmianą tego miejsca, proszący powinien zawczasu donieść o tém sądowi, z dokładnym, według brzmienia poprzedzającego 1 punktu, oznaczeniem nowego miejsca swego zamieszkania. W razie niewypełnienia tego, wszystkie wezwania (ВЫЗОВЫ) i inne komunikacje sądowe, do wskazanego w prośbie miejsca przesłane, poczytują się jako rzeczywiście do niego doszłe. 2.) *Ze zmianą w punkcie 10 artykułu 2277*. Prośba nie przyjmuje się: kiedy nie wskazane jest miejsce zamieszkania proszącego, albo nie oznaczone, stosownie do przepisu poprzedzającego artykułu, obecne lub uprzednie miejsce zamieszkania pozwanego, lub miejsce, gdzie leży sporny majątek. 3.) *W zamian za artykuły 2279, 2280 i 2281*. Po postanowieniu rezolucji o przyjęciu prośby, Sąd, nie później jak w siedmiodniowym terminie, uczyni rozporządzenie ku powołaniu pozwanego. 4.) *W zamian za artykuł 2283*. Powołanie do Sądu strony odwodowej czyli pozwanej, której miejsce zamieszkania, lub czasowego pobytu (ВРЕМЕННОГО ПРЕБЫВАНИЯ) dokładnie jest w prośbie oznaczone, czyni się jednocześnie, za pomocą przesłania mu, przy osobnym pozwie sądowym (ПОВѢСТКА), kopii prośby podanej przez Powoda, (Uwaga do art. 2267, Tomu X w Dalszym Ciągu XVI), przez ogłoszenie w gazetach i przez wystawienie obwieszczenia o tém w samym lokalu sądowym, Kiedy zaś w prośbie obecne miejsce zamieszkania lub pobytu pozwanego dokładnie oznaczone nie jest, a przedmiotem sporu jest majątek nieruchomy osiedlony, albo, acz nieosiedlony, ale zarządzany przez kogobądź, w tym majątku mieszkającego, wtenczas pozew, wraz z kopiją prośby, posłany będzie do tego majątku. Jeżeli pozwany znajduje się za granicą i nie ma w Rossyi umocowanego, a w prośbie powoda wymienione jest miejsce lub kraj, w którym nieobecny zostaje, wtenczas pozew z kopiją prośby, posyła się jemu przez pośrednictwo Ministerstwo Spraw Zagranicznych. W razie niewiadomości miejsca znajdowania się pozwanego tak w granicach Cesarstwa jak i poza niemi, powołanie go do sądu czyni się już tylko przez ogłoszenia w gazetach i przez wystawienie obwieszczenia w sądzie. 5.) *W zamian za artykuł 2284*. Pozew układa się przez Sąd w dwóch exem-

plarzach. W nim dokładnie ma być wymieniono kto mianowicie powołuje się do sądu, do jakiego sądu, w jakiej i przez kogo wszczętej sprawie, oraz ma być wspomniano o przesyłającej się przy pozwie kopii prośby strony powodowej. Nadto, w pozwie przytaczają się tak artykuły Prawa, przepisujące termin dla dania odpowiedzi, czyli obrony jako i wskazujące skutki nie złożenia takowej. UWAGA. Dla oszczędzenia pracy sądom, pozwala się mieć drukowane blankiety pozwów. 6.) *Ze zmianą w artykule 2287.* Pozew, takim sposobem napisany, posyła się, wraz z kopiją prośby, albo do właściwego Sądu Ziemskiego, dla wręczenia przez miejscowego Dozorcę Okręgowego (Становый Приставъ), albo, po miastach, do miejscowej Policji. Sądy Ziemskie i Dozorcy Okręgowi, oraz Policje Miejskie, obowiązane są odsyłać Pozwy komu należy nie później jak na trzeci dzień po ich otrzymaniu. UWAGA. W Sądach Ziemskich, i u Dozorców Okręgowych, również jak i w Policjach Miejskich, powinny być osobne rejestra, w których zapisywane być mają: 1) dzień odebrania i dzień wyprawienia pozwu; 2) imię, nazwisko i ranga, lub stan, osoby która pozwanemu pozew wręczyła; 3) dzień wrócenia pozwu Dozorcy Okręgowemu i odesłania przez niego do Sądu Ziemskiego, a od tego ostatniego, lub od Miejskiej Policji temu Sądowi, który stronę powołuje. 7.) *W zamian za artykuł 2289.* Pozew powinien być wręczony samej pozwanej osobie, a wrazie jej nieobecności, żonie jego, lub komukolwiek z domowników jego stałych, lub czasowych, albo z jego dzieci, mających 17 lat spełnionych wieku. Kiedy przynoszący pozew dla wręczenia, nie zastanie nikogo z wymienionych osób, wtedy takowy, dla wręczenia samemu pozwanemu, odda zarządzającemu jego majątkiem, domem, lub interessami, albo będącemu u niego na usługach, lub komukolwiek innemu, u niego mieszkającemu; jeżeliby zaś nie było nikogo takiego, pozew będzie oddany: w miastach, właścicielowi domu, lub rządcy tegoż lub odźwiernemu-stróżowi (дворникъ), zaś po wsiach, sołtysowi (срапостра) albo setnikowi (сотский); we wszystkich takich przypadkach, pozew oddaje się nie inaczej, jak w obecności świadka płci męskiej, z liczby tamecznych mieszkańców lub sąsiadów. Osoby, którym, na mocy tego artykułu, z powodu nieobecności samego pozwanego, wręcza się pozew, obowiązane są go przyjąć, i dać kwit z przyjęcia. Uchylający się od wypełnienia tego obowiązku, jak również świadek, odmawiający swego znajdowania się, na żądanie posłańca, przy wręczeniu pozwu, ulegają karze pieniężnej od 1 do 15 rubli, za decyzją tegoż sądu. Jeżeli się okaże, że pozwany wydalil się ze wskazanego w prośbie miejsca, bez dostatecznych, prawnych ku temu powodów, wtedy wezwanie do sądu ogranicza się wydrukowaniem w gazetach, obwieszczenia, bez dalszego wywiadywania się o nowym miejscu jego pobytu. 8.) *W zamian za artykuł 2288.* Po wręczeniu pozwu, ten kto go wręczył, obowiązany jest na obu egzemplarzach pozwu napisać komu i gdzie był oddany, którego dnia, o której godzinie, i w czyjej obecności; poczem na jednym egzemplarzu wręczający podpisze swoje imię,

a na drugim, ten kto pozew otrzymał, napisze kwit czyli rewers iż takowy odebrał, albo, jeżeli odbierający pisać nie umie, to samo ma być dopełnione przez kogokolwiek z obecnych. Pierwszy egzemplarz pozwu pozostaje u odbierającego, a drugi natychmiast zwrócony będzie Sądowi od którego został przysłany. Jeżeli ten, komu pozew przysłany, nie może dać rewersu, albo dla jakich bądź przyczyn odmówi dania takowego; wtedy doręczający napisze wzmiankę o tej okoliczności na egzemplarzu, który ma być sądowi zwrócony; w takim razie pozew doręcza się nie inaczej, jak w obecności świadka płci męskiej z liczby miejscowych mieszkańców lub sąsiadów. Osoby, doręczające pozwy, za nieprawdziwe na nich zapisane poświadczenia o wręczeniu pozwu, o czasie w którym to jakoby dopełniono, lub o świadkach, którzy się przytém znajdowali, alboweż o nieprzyjęciu pozwu, albo o nieobecności jakoby pozwanego, ulegają karom przepisany za fałsze, z urzędu popełnione, na zasadzie 391 artykułu Kodexu Kryminalnego. 9.) *W zamian za artykuł 2296.* Powołanie do sądu umieszcza się potrzykroć, w trzech po sobie z kolei następujących numerach gazet S. Petersburgskich, Moskiewskich i Gubernijalnych tego miejsca w którym sprawa się wszczyną. Spis alfabetyczny osób, powoływanych przed sąd, wystawia się w sali gościnnej sądu (приемной) nie później, jak w pierwszym dniu sądowym, przypadającym po podpisaniu postanowienia o przyjęciu prośby i spisy takowe pozostają na ścianie, aż do upływu terminu, przepisanego dla złożenia przez pozwanego odpowiedzi. (Dok. nast.)

O CHOLERZE.

W Petersburgu, po 12 Lutego pozostało chorych 49 — w ciągu doby zachorow. 7 — wyzdr. 3 — umarło 3 — po 13 Lutego pozostało chorych 50.

W ciągu doby zachor. 1 — wyzdr. 1 — umarło 1 — po 14 Lutego pozostało chorych 49.

W ciągu doby zachor. 4 — wyzdr. 0 — umarło 4 — po 15 Lutego pozostało chorych 49.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 5 (17) Lutego.

ROZKAZY DO ZARZĄDU CYWILNEGO KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Dnia 15 (27) Grudnia 1855 roku.

Przez rozporządzenia Władz oddzielnych.

W Okręgu Naukowym Warszawskim, przeniesieni: Nauczyciel Religii Rzymsko-Katolickiej w Instytucie Nauczycieli elementarnych w Radzyminie Xiądz Stanisław Chromiński, na Nauczyciela tegoż przedmiotu do Szkoły powiatowej Realnej przy ulicy Leszno w Warszawie, i Prefekt Instytutu Głuchoniemych w Warszawie Xiądz Józef Hollak, na Nauczyciela Religii Rzymsko-Katolickiej w Instytucie Nauczycieli elementarnych w Radzyminie.

W Dyrekcji Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, mianowani: Aplikant Dyrekcji Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej Antoni Obrąpalski, Dozorcą Drogowym.

Dnia 16 (28) Grudnia 1855 roku.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej.

Mianowani: Podprokurator Sądu Kryminalnego gubernii Warszawskiej, Radzca Honorowy Alexander Ruprecht, pełniącym obowiązki Sędziego Prezydującego w Sądzie Policyi Poprawczej Wydziału Kaliskiego w Kaliszu; Assesor Trybunału Cywilnego w Radomiu Alexander Jabłoński, pełniącym obowiązki Podprokuratora przy Sądzie Kryminalnym gubernii Warszawskiej, i Urzędnik do szczególnych poruczeń Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Kandydat Prawa, Radzca Honorowy Wincenty Grobicki, pełn. obow. Assesora Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Przez rozporządzenia Komisji Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Komisji Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: pełniący obowiązki Dziennikarza i Expedytora Trybunału Cywilnego w Kaliszu Ignacy Chyżyński, pełniącym obowiązki Archiwisty tegoż Trybunału.

W Wydziale Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Assystent Kasy Gubernijalnej Płockiej Michał Zmigradzki, pełn. obow. Adjunta funduszków Emerytalnych tamże; Assystent kasy powiatu Przasnyskiego Alfons Grochowski, pełn. obow. Assystenta Kasy Gubernijalnej Płockiej; Aplikant Józef Budrzyński, pełn. obow. Assystenta Kasy powiatu Przasnyskiego; Assystent w Oddziale Spraw fiskalnych Wydziału Skarbowego w Rządzie Gubernijalnym Płockim Alojzy Kowalewski, pełn. obow. Adjunta prawnego w tymże Oddziale; Kancellista Edward Siniarski, pełn. obow. Assystenta w Oddziale Spraw fiskalnych Rządu Gubernijalnego Płockiego; Rachmistrz Urzędu Fabryki stępla przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu Roman Holizer, pełn. obow. Rachmistrza Sekcyi Konsumcyjnej w Wydziale dochodów niestałych Komisji Skarbu; Sekretarz Sekcyi Prawnej Józef Dziembowski, pełn. obow. Rachmistrza w Urzędzie Fabryki Stępla; Assystent Archiwum Jan Kanty Noiński, pełn. obow. Sekretarza Sekcyi Prawnej w Wydziale dochodów niestałych w Komisji Skarbu; Adjukt Sekcyi Ogólnej Teodor Hertz, pełn. obow. Assystenta Archiwum w tymże Wydziale, i Kancellista Dziennikarz w Urzędzie Fabryki Stępla Kazimierz Geraltowski, pełn. obow. Adjunta Sekcyi Ogólnej w Wydziale dochodów niestałych.

W Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, mianowani: Assystent Stanisław Łuszczewski, pełniącym obowiązki Adjunta Wydziału Sprawdzania; Dyetaryusze: Marcelli Popławski i Bonifacy Soćko, pełn. obow. Assystentów.

Dnia 23 Grudnia 1855 (4 Stycznia 1856) roku.

Przez rozporządzenia Komisji Rządowych.

W Wydziale Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Adjukt w Oddziale Spraw fiskalnych Rządu Gubernijalnego Warszawskiego Kazimierz Przysański, pełniącym obowiązki Podsekretarza Sekcyi Skarbowej; Podsekretarz Fran-

ciszek Szafrąński, pełn. obow. Adjunta w Oddziale spraw fiskalnych; Adjukt Składu głównego stempla Franciszek Taborski, pełn. obow. Podsekretarza w tymże Rządzie Gubernijalnym; Assystent Składu stempla i formularzy w Rządzie Gubernijalnym Radomskim Karol Kosierkiewicz, pełn. obow. Adjunta Składu głównego stempla w Rządzie Gubernijalnym Warszawskim; spadły z etatu Podsekretarz biura Zachodniego Okręgu Górnictwa Ludwik Lewandowski, pełn. obow. Podsekretarza w Rządzie Gubernijalnym Warszawskim.

Dnia 28 Grudnia 1855 (9 Stycznia 1856) roku.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej.

W Wydziale Komisji Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Urzędnik do szczególnych poruczeń Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Kandydat Praw, Radzca Honorowy Jan Zaruski, pełniącym obowiązki Assesora Sądu Kryminalnego gubernii Lubelskiej, i były Naczelnik powiatu Kalwaryjskiego, Emeryt, Radzca Dworu Patrycy Kołodziński, Sędzią pokoju Okręgu Dąbrowskiego.

Dnia 7 (19) Stycznia 1856 roku.

Przez postanowienie Rady Administracyjnej.

W Wydziale Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Przeniesieni: Pomocnik Naczelnika powiatu Pułtuskiego Stanisław Łabęcki, na pełniącego obowiązki Pomocnika powiatu Ostrołęckiego, i Pomocnik Naczelnika powiatu Ostrołęckiego Kazimierz Bagiński, na pełniącego obowiązki Pomocnika Naczelnika powiatu Pułtuskiego.

Przez rozporządzenia Komisji Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych: mianowani: Weterynarz Leopold Ostrowski, pełniącym obowiązki Weterynarza Kwarantanny w Włodawie i Sekretarz Kwaterunkowy miasta Suwałk Hipolit Szydłowski, pełn. obow. Nadzorcy domu osadzenia w więzy w Suwałkach.

W Wydziale Komisji Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Kancellista Trybunału Cywilnego gubernii Augustowskiej 2 Wydziału w Suwałkach Leopold Wojtowicz, Rejentem Kancellaryi okręgu Dąbrowskiego.

W Wydziale Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Referent Rządu Gubernijalnego Warszawskiego kierujący Oddziałem służby fiskalnej, Assesor Kollegijalny Ludwik Sztek, pełniącym obowiązki Rewizora Skarbowego w Okręgu Warszawskim; Rewizor Skarbowy w Okręgu Warszawskim, Radzca Honorowy Franciszek Ksawery Marcinkowski, pełn. obow. Referenta kierującego Oddziałem służby fiskalnej w Rządzie Gubernijalnym Warszawskim; Rachmistrz Banku Polskiego Antoni Makowski, pełn. obow. Kontrolera Skarbowego w powiecie Kalwaryjskim gubernii Augustowskiej; Dziennikarz Archiwista Kasy Gubernijalnej w Suwałkach Stanisław Dziubiński, pełn. obow. Rendanta składu stempla i formularzy przy Rządzie Gubernijalnym

Augustowskim; Rachmistrz Sekeyi Skarbowej w Rządzie Gubernijalnym Aloizy Wilczyński, pełniącym obowiązki Kontrolera Urzędu Skarbowego w Lublinie, i Rachmistrz w biurze Naczelnika powiatu Lubelskiego Dyzma Szumski, pełniącym obowiązki Rachmistrza Sekeyi Skarbowej w Rządzie Gubernijalnym Lubelskim.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NOWINY ZE WSCHODU.

Przytaczamy tu korespondencją gazety *le Nord* z Konstantynopola, 31 Stycznia, podług której powstanie Tripolitańskie było całkiem poduszczone przez Angliję, albo przez lorda Redcliffe. Oto jest ta korespondencja:

«Najważniejszym wypadkiem obecnym, jest bal który ma mieć miejsce dzisiejszego wieczora w hotelu Poselstwa Angielskiego.

«Twierdzą, że bal ten ma głównie na celu odwrócenie uwagi powszechnej od wielkiego skandalu brytańskiego, który wyszedł na widok publiczny. Fakta wprawdzie daleko od nas dzieją się, ale ztąd wychodzą i zbliżka nas dotykają. Podczas kiedy dyplomacya europejska, a Angielska na czele, wysiła się na środki wojenne i jednawcze dla zapewnienia territorialnej nietykalności Państwa Otomańskiego, lord Redcliffe ze swej strony, pracuje nad oderwaniem od tegoż Państwa całej jednej Regencyi. Powodzenie jego knowań w roku 1853, któremi udało mu się skłonić Turcyą do wypowiedzenia wojny, podczas kiedy w Wiedniu pracowano nad pokojem, zachęciło, jak widać szlachetnego lorda do dalszego działania na swoją rękę.

«Wiadomo że Regencya Tripolitańska jest, od dość już dawna, w stanie otwartego buntu. Łatwo zgadnąć przez kogo to powstanie jest wspierane. Tą razą fakta dotykalne rzuciły jasne światło na te afrykańskie tajemnice. Gubernator Tripolitański [pojął] temi czasy tajnego agenta lorda Redcliffe. Ten agent miał się udać do obozu powstańców. Posłaniec, którego był wyprawił z listem, domysłając się jego treści, oddał list Paszy, a ten schwytać kazał agenta. Znalaziono w jego papierach listy bardzo kompromitujące Pośta, którego był narzędziem. Chodziło w nich o to, iżby cała prowincya dostała się powstańcom, którym zapewniano pomoc Anglii. Cel widoczny; jest to utworzenie Państwa rzekomo niezależnego, pod tarczą opieki Brytańskiej, dla przeciw-ważenia wpływu Francuzkiego w Tunis i uorganizowania punktu oporu szerzącemu się postępowi Francyi na wybrzeżu Morza Sroziemnego.

«Lord Redcliffe użył wszelkich środków dla stłumienia tej sprawy, ale Gabinet Tuileryjski musi już w tej chwili być o niej zawiadomionym, albo z Konstantynopolu, albo wprost z Tripoli (*).»

(*) Będziemy niecierpliwie wyglądali dalszych o tém wiadomości; jeżeli niniejsza się potwierdzi, odwołanie lorda Redcliffe z Po-

— *Zeit* donosi, że, na żądanie Sułtana, Omer-pasza ma się udać do Stambułu, z powodu, że ma być przedsięwzięte zupełne zreorganizowanie armii tureckiej, której sławny renegat jest, jak wiadomo, Generalissimusem. Przypuszczenie chrześcian do rang wojskowych i zaciąg rajasów do służby wojskowej, są to środki, ku którym wykonaniu Omer-pasza jeden, jako były chrześcianin, może dać najtrafniejsze porady. Jakoż mianowany został Prezesem Kommissyi reform wojskowych.

— Piszą z Warny do gazety *Freudenblatt*: «Dwa statki weszły do naszego portu, jeden z Kercz, drugi z Redut-Kale. Legija anglo-turecka generała Vivian, jest w stanie prawie zaspokajającym. Nie tak się rzecz ma względem załogi Anapy, dowodzonej przez Sefer-paszę, która wszystkie potrzeby odbiera jedynie morzem, równie jak wojska rozmieszczone w Kolchidzie, Anatolii i Krymie.

«Ta okoliczność mocno utrudnia działania wojenne w Azyi; Czerkieskie plemiona przychodzą wprawdzie kiedy niekiedy do głównych kwater Sefera-paszy i Omera-paszy, ale tylko dla dawania czczych obietnic i odbierania podarków; ale jak tylko przyjdzie do czynnego działania, lub dostarczenia żywności, chytrzy górale natychmiast zmykają.

«Po odstąpieniu rossyan, Omer-pasza zajął okręg Sugdidi, i założył swą główną kwaterę w tém mieście. Władze miejscowe były zmuszone do dostarczenia żywności Turkom; a gdy ci ostatni zostali z kolei zmuszeni opuścić miejscowość, popełnili w swym odwrocie wielkie zbytki w miastach i wsiach które przebywali. Sugdidi, wraz z pięknym pałacem xięcia Dadiana, jest dziś stósem gruzów.» (P. P.)

EGYPT. Piszą z Alexandryi, 5 Lutego: «Wiemy dziś jaka okoliczność zwróciła uwagę Vice-króla na nadużycia wynikające z wyłączenia od służby wojskowej Szeichów (Naczelników wsi i miasteczek), ich synów, krewnych i często nawet najdalszych powinowatych.

«W tych dniach biedna wdowa, której zabrano już trzech synów do wojska, ostatnie swoje mienie oddała Szeichowi, dla otrzymania uwolnienia czwartego syna, który jej pozostawał. Młody człowiek na ten raz nie był wzięty, ale w następnym zaciągu, szejch, dla oszczędzenia jednego ze swoich, oddał go za rekruta. Nieszczęśliwa matka poskarżyła się wprost Vice-królowi.

«Winnny szejch odniósł przykłądną karę, a zarazem Pasza, wysokim rozumem swoim pojął, że należy obalić tę arystokracją, która go przegradza od ludu, i wydał Dekret, znoszący najpiękniejszy przywilej całej tej kasty. Wrażenie ztąd wynikłe jest nie do opisania. Niektórzy szejchowie ofiarowali aż 25,000 franków za wyzwolenie swych synów; najubożsi składali 2,500 fr. Vice-król pozostał niezachwianym.»

Marsylja, 19 Lutego. Odebrano tu wiadomości ze Stambułu z dnia 11 Lutego. Wielki Wezyr Aali-pasza, umocowany do Konferencyj, czekany jest do Marsylii na 20

seistwa, musi nastąpić niezwłocznie, na naleganie nietylko Porty, ale i Gabinetu Francuzkiego. (Red.)

b. m.; jedzie on na francuzkiej fregacie «Sane.» Wiezie, jak słycać, Dekret Sultana, zatwierdzający projekt Kommissji względem urzędzenia chrześcian w Turcyi. — Słycać, że Porta zgadza się na dziedzictwo tronów xiążących w Mołdawii i Wałachii, ale wymaga, żeby te dwa kraje pozostały od siebie oddzielnymi. — Piszą z Krymu, że na wysadzenie jednego fortu na południowej stronie Krymu użyto 50,000 funtów prochu. Wybuch był straszliwy i pomnożył stopy rozwalin w tej części Sewastopola. Żelazne bramy doków będą przewiezione do Anglii i Francyi. — Morze pod Jenikale oczyściło się już od lodu 6 Lutego i statki parowe sprzymierzonych wyszły na krażenie po morzu. (P. P.)

NIEMCY.

AUSTRYA. *Wiedeń, 17 Lutego.* Piszą do gazety *Spener*, że hrabia Buol ma polecenie od Cesarzowej Karoliny-Augusty, wdowy Franciszka I, Wielkiej Mistrzyni orderu damskiego Krzyża Gwiazdzistego, złożyć ozdoby tego orderu N. Cesarzowej Francuzów.

— Kardynał Arcybiskup Wiedeński wydał projekt instrukcyi dla sądów duchownych w przedmiocie spraw małżeńskich.

— Ogłoszone jest urzędowicie mianowanie hrabi von Kuefstein Wielkim Marszałkiem Dworu; P. Keller, byłego Internuncjusza w Stambule, Posłem w Madrycie, na miejsce hrabi von Kuefstein.

— Hrabia Buol powiozł własnoręczny list od naszego Cesarza do Cesarza Francuzów. W ogóle daje się widzieć wielka przyjaźń między Austryą i Francyą. Słycać, że 3 pułk kirysyerów, który nosił imię Króla Saskiego Augusta, otrzyma imię Cesarza Ludwika Napoleona.

— W tych dniach umarł znakomity poeta niemiecki Henryk Heine. (G. P.)

DANIJA.

KOPENHAGA, 15 Lutego. Po rozbięciu się okrętu angielskiego «Polyphème,» nadszedł do Elseneur, (jakeśmy donieśli), drugi okręt «Samson», ale i ten, skutkiem straszliwej burzy, omal co się nie rozbił i uszkodzony, wciągnięty został do portu. Jeżeli mamy wierzyć ludziom ekwipażu, wielka liczba statków wojennych angielskich, zjawi się wprędce w Kopenhadze, zkąd pociągnie na morze Bałtyckie. (P. P.)

ANGLIJA.

PARLAMENT CESARSKI. Izba Gmin. Na wniosek P. Hutt, Izba Gmin Uchwaliła adress do Królowej, z prośbą o udzielenie jej depezy odebranych od Gabinetu Petersburskiego w latach 1852 i 1853, tyczących się praw Cesarza Rossyjskiego do Tronu Duńskiego, Protokołu Warszawskiego, tyczącego się następstwa Tronu Danii i aktu Rossyi, którym w 1852 roku ponowione było oświadczenie, w tym protokóle zawarte.

P. Layard odłożył do dwóch tygodni swój wniosek względem zdania sprawy Kommissji Krymskiej. Wniosek ten jest treści następującej:

«Izba z żalem zauważała, iż oficerowie, których postępo-

wanie, w powierzonych im wydziałach, jak się okazuje z raportu Kommissji śledczej o zaopatrzeniu w żywność armii angielskiej w Krymie, zrzuciło w tej armii cierpienia równie wielkie, jako niepotrzebne, wraz ze znacznemi stratami — otrzymali mimo to honory i nagrody, lub zostali powołani na posady odpowiedzialne w służbie publicznej, które i dotąd zajmują.»

— Minister Osad P. *Labouchère* oznajmił, że Rząd przedsięwziął środki stałej komunikacyi z Australiją, których połowa kosztów będzie ponoszona przez Angliją, a droga przez samą koloniją.

— *Morning Post* winszuje Rządowi utworzenia Ministerstwa Oświecenia, i wprowadzenia do Gabinetu odpowiedzialnego Ministra; dotąd bowiem znaczne fundusze Wychowania Publicznego (do 400,000 funt. st. rocznie), szafowane były bez żadnej kontroli przez Komitet Rady Wychowania.

— Piszą z Londynu, 14 Lutego, do Monitora Francuzkiego, że Dwór przybył do stolicy 11 b. m., Królowa z Xięciem Albertem i dziećmi wysiadła w pałacu Buckingham o godzinie 4. Jest to zwyczajem J. K. Mości, że w kilka dni po otwarciu Parlamentu przენosi się do Londynu i zostaje aż do świąt Wielkiej Nocy, które, jako wakacye Parlamentowe, przepędza w Windsor. Wyższe towarzystwo angielskie, za przykładem Królowej, zjechało się też do Londynu.

— Podług korespondencyi Gazety *Indépendance Belge* Admirał Dundas wyznaczony został znowu jako Dowódzca naczelny floty Bałtyckiej; Admirał Seymour obejmie dowództwo floty Wschodnio-Indyjskiej.

Londyn, 19 Lutego. W Izbie Lordów lord Lyndhurst zapowiedział, że 22 b. m. poda wniosek, mający uznać, że patent na dożywotnie Parowstwo, nie daje P. Parke prawa zasiadać w Izbie.

— Królowa nie przyjęła dymmissyi podanej przez xięcia Wellington z powodu mianowania P. Parke dożywotnim Parrem. Xiążę więc pozostaje Wielkim Koniuszym Dworu.

— Na Giełdzie 20 Lutego, Konsolidy 90½ — Rossyjskie 5 procentowe 104 — 4½ procentowe (po odr. dywid.) 90½.

FRANCYA.

Podług korespondencyi gazety *Indépendance Belge* nic takiego nie zaszło, coby mogło zamącić nadzieje pokoju. Wynikłość, najbliższa ziszczenia, zdaje się być podpisanie niezwłoczne i ostateczne pokoju, a potem zamienienie się konferencyi w Kongress, dla urzędzenia ważnych punktów, obchodzących równowagę Europy. Wtedy to reprezentacya wszystkich Państw Niemieckich mogłaby być dopuszczoną.

Paryż, 18 Lutego. Monitor dzisiejszy pisze, że Cesarz przyjmował na posłuchaniu prywatném Lorda Clarendon, przedstawionego przez Posła lorda Cowley, a nazajutrz mieli być przyjęci przez N. Pana hrabia Buol, hrabia Cavour i baron Brunnow, Pełnomocnik Rossyjski. (Co też i miało miejsce.)

— Korespondent gazety *Nord* donosi: «Mówiłem już, że w angielskich towarzystwach w Paryżu wcale w pokój nie

wierzą i nasmiewają się z francuzów, którzy wierzą pokojowi dla tego, że go pragną. W towarzystwach urzędowych codnia więcej objawia się sympaty ku Rosyi.

Paryż, 20 Lutego. (Tel.) Twierdzą, że przyjmując 17 b. m. lorda Clarendon, Cesarz oświadczył mu, że ma nadzieję, iż przy otwarciu Izby Prawodawczej 2 Marca, będzie mógł obwieścić ją o pokoju; Lord odpowiedział, że takie też jest życzenie Anglii.

— Okolnikiem Ministra Wojny zalecono Radom rewizyjnym spisu i zaciągu, iżby przyspieszyły swoje czynności we względzie nowego zaciągu 100,000 rekruta, oraz iżby doroczny inspektorski przegląd, przyspieszony był o dwa miesiące. To dowodzi, że Rząd nasz chce być gotowym na wszelkie wynikiłości, nawet na niedojście układów o pokój.

Paryż, 20 Lutego. *Constitutionnel* donosi, że otwarcie Konferencji odłożone jest na 25 Lutego

Z powodu zwłoki w tém otwarciu, w korespondencji Paryżkiej gazety *Nord*, czytamy: «To opóźnienie sprawiło w publiczności Gieldowej obawy, które się jeszcze wzmogły przez znaczne w tych dniach poniżenie się fundów angielskich. Zapytywano się, azali nie zaszły już między Gabinetami jakie trudności, w samej chwili rozpoczęcia narad. Mówiono o roszczeniach, podnoszonych przez Angliją, co do porządku w jakim pełnomocnicy mają zasiadać dokoła stołu konferencyjnego. Nieufność w Gabinetcie Angielskim jest tak mocna, że nie ustanie aż po ostatecznym podpisaniu traktatu. Co szczególniej tę nieufność zaszczeplia, to nadzwyczajne zabiegi angielskich agentów, ku zapewnieniu sobie udziału pełnomocników takich krajów, na które Anglija wpływ bezpośredni wywiera, w popieraniu jej wymagań na konferencyach.

«Tak długo jak wojna, trwając i rozwijając się dawała otuchę pewnym krajom, np. Sardynii i Hiszpanii, widzieliśmy jak te coraz zuchwalej szły torem polityki rewolucyjnej. Ztąd to trwały niezachwianie w swej opozycji względem Dworu Rzymskiego. Dziś widzimy rozpoczynającą się reakcyą, odkąd te podrzędne Mocarstwa zmiarkowały, że nie mogą rachować na pomoc Francyi. Co do Sardynii, Cesarz Napoleon nieraz nalegał, iżby Rząd jej pojednał się z Papieżem. Biskupi Francyi niechętnie widzieli ścisły jej sojusz z Państwem, odstrychniętym od Stolicy Apostolskiej; interessem więc Cesarza było, iżby nieporozumienia te się załatwiły. Dziś nalegania te pilniej są słuchane, bo wiatr się zmienił z południowego na północny; nadto Sardynija musi też pewnemi ustępstwami na rzecz polityki panującej, okupić przypuszczenie siebie do konferencyj Paryżkich.»

— Cesarz odbywał 15 b. m. przegląd wojsk na placu Karuzelu; była to proba nowych mundurów piechoty. Organizują się w tej chwili trzy pułki nowe tej broni w gwardyi Cesarskiej, jeden grenadyerów, dwa wołtyżerów.

— Znany pisarz P. Jules Sandeau podał się na kandydata do Akademii Francuzkiej.

— Monitor ogłasza dziś urzędowie, że konferencye będą otwarte 25 Lutego.

— Wielki Wezyr spodziewany jest do Marsylii na 21 Lutego.

— *Indépendance Belge* odebrała z Berlina następującą depezę 19 Lutego: «Hrabia Orłów obiadował dziś u Króla. Jutro, o 7 rano, Hrabia odjedzie do Paryża.

— Potwierdza się wiadomość że konferencye będą załatwiały swe interesa za pomocą Kommissyj, które będą zdawały sprawę z każdego, przez nie wyrobionego przedmiotu; słyhać, że układanie wniosków w tych raportach, będzie poleczone pełnomocnikom angielskiemu, francuzkiemu i austriackiemu.

Jednym z przedmiotów mających się podać do rozstrzygnięcia konferencyj, będzie organizacya Xięztw nad-Dunajskich; w tym przedmiocie Porta niezdołała się porozumieć z Pełnomocnikami Mocarstw Sprzymierzonych, jak się porozumiała co do praw i swobód poddanych Porty chrześcian.

— Niewiadomo jeszcze w jakim porządku będą zasiadali Pełnomocnicy na konferencyach; mówią, że dla uniknienia sporów, uszykują się w porządku alfabetycznym. Wtedy Aali-pasza będzie pierwszym, a hrabia Walewski byłby ostatnim, jeżeliby mu nie należała się z prawa prezydencya konferencyj.

— Monitor ogłosił, że Cesarzowa weszła w dziewiąty miesiąc ciąży; połóg więc jest zawsze spodziewany około połowy Marca. N. Pani bardzo się dobrze ma i pięknie wygląda.

— Mnóstwo otrzymano, z departamentów, prośb, iżby przyszedł potomek Cesarski, jeśli to będzie syn, był mianowany Królem Algeryi; jak słyhać taki też tytuł będzie mu dany.

— Na Gieldzie 20 Lutego, 4½ procentowe 96 franków, 3 procentowe 75 franki 35 centimów. (*J. de S.-P.*)

WŁOCHY.

NEAPOL. Podług nowin z Neapolu z dnia 7 Lutego, ogłoszonych w *Zeit*, Król odmówił swej obecności na balach dawanych przez Posłów Angielskiego i Francuzkiego.— Z powodu rocznicy urodzin Króla miały miejsce liczne awanse w wojsku. Hrabia de Trapani, brat Królewski, wyniesiony został na godność Feldmarszalka.

— W *Echo du Mont Blanc* (gazecie Konserwatorskiej Sabaudzkiej), piszą: «Zapewniają, że w całych Włoszech gotuje się silna rewolucya; burzyciele czekają tylko rozpoczęcia kampanii 1856 roku, żeby się wziąć do broni. Tym sposobem gazeta objaśnia zuchwałe przemowy demokracji, od czasu jak jest mowa o pokoju. (*P. P.*)

HISZPANIJA.

MADRYT, 16 Lutego. (Telegraf.) Kortezy zatwierdzili projekt zaciągu 16,000 rekruta na uzupełnienie Armii.

AMERYKA.

Odebrano z Anglii pocztę z New-York z dnia 6 Lutego. Kongress nakoniec obrał sobie Prezydenta, mianowicie P. Banks, który miał 103 głosy za sobą. Na posiedzeniu 5 Lutego toczyła się kwestya o Ameryce środkowej i przeciw Anglii powiedziane były gwałtowne mowy.

— Zapewniają (mówi Nowa Gazeta Pruska), że Anglija, a szczególniej Francya, dopominają się wydania im okrętów Rossyjskich, które, po wszczęciu już obecnej wojny, znajdowały się w portach Amerykańskich i zostały sprzedane obywatelom Stanów Zjednoczonych. (P. P.)

NAJPOŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, 21 Lutego. Monitor dzisiejszy donosi, że Xiążę Hieronim przyjmował wczora kilku Pełnomocników przybyłych na Konferencye.

Paryż, 22 Lutego. (Tel.) Hrabia Orłów przybył tu wczora wieczorem.

— Podług Nowej Gazety Pruskiej z dnia 23 Lutego, Aalipasa przybył do Marsylii 21 Lutego, w ten sam dzień, kiedy hrabia Orłów przybył do Paryża. — Słychać, że Pełnomocnicy Sardyńscy będą mieli na konferencyach głos tylko doradczy, nie zaś stanowczy.

— Na Gieldzie 21 Lutego: 3½ procentowe 96 fr. 3 procentowe 75 fr. 15 centimów.

LONDYN, 20 Lutego. Na wczorajszym posiedzeniu Izby Lordów, hrabia Grey zapowiedział, że w przyszły Piątek poda poprawę do wniosku Lorda Lyndhurst w przedmiocie mianowania Parem P. Parke.

Hrabia Hardwiche zapytywał Ministra Wojny lorda Panmure, co Rząd zamierza czynić z okrętami ruskimi, zatonionymi w porcie Sewastopolskim? Minister odpowiedział, że wszystko będzie uczynione dla zniszczenia sanłych nawet śladów Sewastopola.

Izba Gmin zajmowała się wnioskiem P. Locke-King, który chciał, iżby, pod kierunkiem pisarzy Izby zredagowany był Kodex wszystkich niezniesionych dotąd statutów, dla użytku Parlamentu. Adwokat (attorney) jeneralny sprzeciwił się temu wnioskowi, który też został odrzucony 164 głosami przeciw 63.

Londyn, 22 Lutego. *Times* dzisiejszy pisze, że jak skoro Belt będzie otwarty dla żeglugi, awangarda floty Bałtyckiej uda się do Kiel dla oczekiwania tam na rozkazy we względzie blokady, jakowa zależeć będzie od obrótu, jaki wezmą sprawy na konferencyach Paryżkich.

— Pytania, które sir Charles Napier ma zadawać Ministrom we względzie kampanii Bałtyckiej, są naznaczone na 4 Marca.

— Na Gieldzie Londyńskiej 21 Lutego, Konsolidy 91½ — Rossyjskie 5 proc. 104 — 4½ proc. (bez dywid.) 92½.

WSCHÓD. Marsylija, 22 Lutego. (Dep. tel.) Jenerał Leboeuf przybył do tutejszego portu.

Fregata *Sané* na której przyjeżdża Pełnomocnik Porty na Konferencye Paryżkie, spodziewana tu jest jutro.

«Król Othon jest chory.»

— Do gazety *Freudenblatt* piszą ze Stambułu 7 Lutego: «Niezwłocznie po zawarciu pokoju w Paryżu, Sultan ma się

udać przez Marsylija, do Turynu, Paryża, Londynu, Wiednia, a ztamtąd do Xięstw nad-Dunajskich, dla osobistego wynurzenia swej wdzięczności Sprzymierzeńcom swoim. Bytność Sułtana na balach u Posłów Angielskiego i Francuzkiego miała tylko na celu przygotowanie mużulmańskich jego poddanych do tego kroku. Wnosząc z przygotowań, jakie się czynią dość tajemnie, nieobecność Sułtana może się przeciągnąć kilka tygodni. Eskadra Turecka będzie się składała ze trzech fregat parowych i sześciu statków floty sprzymierzonej, która będzie towarzyszyć jako eskorta honorowa. Prócz Wielkiego Admirała w orszaku Padyszacha będą dwaj Ministrowie, Generalissimus Omer-pasza, Muszir Izmail-pasza i dziesięciu innych wielkich dygnitarzy Porty.

DANIJA. *Nord* odebrał z Hamburga następną depezę telegraficzną, 21 Lutego: «Po P. Raasloff, Ministrze Króla Duńskiego do Xięstwa Schleswig, P. Bang, Minister Spraw Wewnętrznych Danii i innych części Monarchii, wyszedł do dymissyi. Jest on tymczasowo zastępowany przez P. Simony, Ministra Sprawiedliwości».

SZWECYJA. *Stockholm, 5 Lutego.* Gazeta demokratyczna *Folkets Röst* (Głos Ludu), twierdzi za rzecz pewną, że kapitan Feillitzen, który ztąd wyjechał w przeszłym tygodniu, posłany jest od Rządu do Belgii, dla zakupienia tam 60,000 karabinów Minié i wielkiej partii sukien dla armii Szwedzkiej.

NEAPOL, 16 Lutego. Urzędowa Gazeta Austriacka *Korrespondencya* donosi, że wszelkie nieporozumienia między Anglija, Francją i Neapolem, zupełnie zostały złatwione.

(J. de S.-P.)

Ogłoszenia od Rządzącego Senatu.

Przeniesione zostały do Ogólnego Zgromadzenia Senatu na Zdanie Kommissyi Prośb, od 1 Stycznia po 1 Lutego, sprawy:

1.) Obywatelek Franciszki *Olędzkiej* i Krystyny *Bukaty* o testament Jana *Olędzkiego*.

2.) Opiekunów majątku nieletnich *Kożuchowskich*, wdowy obywatela Konstancyi *Kożuchowskiej* i Radzcy Stanu Jana *Gonzaga-Pawliczyńskiego*, o sprzedaniu majątku Białynicz hrabi *Ogińskiego*.

3. O pieniężnej pretensyi szlachty *Olewińskich* do hrabiny *Czapskiej*.

W Ogólnym Zgromadzeniu trzech Pierwszych i Heroldyjnego Departamentów, wysłuchane były 20 Stycznia sprawy:

1.) Szlachc. Ignacego *Niewiarowicza* i syna jego Podporucznika *Niewiarowicza*, o sprzedaży części majątku Korklany obywatela *Żuka*.

2.) Szlachcianki *Józefy Olszewskiej*, o rozdziale konkursowego majątku obywateli *Wisłockich*.

(Ogł. Sen. 13 Lutego 1856.)